

”ميني بچي - باپ کي ياد سين ٻڌي سوچ بنتي هئ، ڊويه مڙ آئي هئ اس ليئي
ايڪانت ۾ بئڻ آڻي آپ سين پوڄو ڪ دٿوي مڙ ڪٿي آئي هئ؟“

پرشن :- سڀ سين بڙا آسري اوڳڻ ڪوٺسا هئ، جو بچون ۾ نهين هونا چاهيئي؟

اٿر :- سڀ سين بڙا آسري اوڳڻ هئ ڪسي سين رف ڊف بات ڪرنا يا ڪٿو وڃن بولنا. اسي
هين پوٽ ڪها جاتا هئ. جب ڪوئي ۾ يهه پوٽ پرويش ڪرتي هئ تو بهت نقصان ڪر ديتي هئ
اس ليئي ان سين ڪنارا ڪر ليئا چاهيئي. جتنا هو سڪي آڀياس ڪرو اب گهر جانا هئ ڦر نئين
راڄڌاني ۾ آنا هئ. اس دنيا ۾ سڀ ڪڇ ديڪتي هوئي ڪڇ پي ڊڪائي نه دي.

اور شانتي . باپ بئڻ بچون ڪو سمجھاتي هئ، جانا تو هئ شير چور ڪر. اس دنيا ڪو پي
پوڻ جانا هئ. يهه پي ايڪ آڀياس هئ. جب ڪوئي شير ۾ ڪٽيٽ هوتي هئ تو شير ڪو پي
ڪوشش ڪر پوڻا هونا هئ تو دنيا ڪو پي پوڻا هونا هئ. پوڻي ڪا آڀياس رهتا هئ صبح ڪو. بس،
اب واپس جانا هئ. يهه گيان تو بچون ڪو ملا هئ. ساري دنيا ڪو چور اب گهر جانا هئ. جاستي
گيان کي تو ڊرڪار نهين رهني. ڪوشش ڪر اسي ڏن ۾ رهنا هئ. ڀل شير ڪو ڪٿي پي تڪليف
هوتي هئ، بچون ڪو سمجھايا جاتا هئ ڪسي آڀياس ڪرو. جسي ڪٿي ڪٿي هو هين نهين. يهه پي
اڇا آڀياس هئ. باقي ٿورا سميه هئ. جانا هئ گهر، ڦر باپ کي مدد هئ يا انڪي آڻي مدد هئ.
مدد ملتي ضرور هئ پر شارٽ پي ڪرنا هوتا هئ. يهه جو ڪڇ ديڪني ۾ آنا هئ، وه هئ نهين. اب
گهر جانا هئ. وهان سين ڦر آڻي راڄڌاني ۾ آنا هئ. پڇاڙي ۾ يهه دو باتين جا ڪر رهتي هئ جانا
هئ ڦر آنا هئ. ديڪا جاتا هئ اس ياد ۾ رهندي سين شير کي روڳ جو تنگ ڪرتي هئ، وه پي
آٿومبٽڪلي ٺنڊي هو جاتي هئ. وه خوشي ره جاتي هئ. خوشي جسي خوراڪ نهين. اس ليئي
بچون ڪو پي يهه سمجھانا پرتا هئ. بچي، اب گهر چلنا هئ، سوٽ هور ۾ چلنا هئ، اس پڙاڻي
دنيا ڪو پوڻ جانا هئ. اسڪو ڪها جاتا هئ ياد کي ياترا. آڻي هين بچون ڪو معلوم پرتا هئ. باپ
ڪلپ ڪلپ آئي هئ، يهي سُناتي هئ ڪلپ ڪلپ باد ڦر ملينگي. باپ ڪهتي هئ بچي، آڻي تم جو
سُنتي هو، ڦر ڪلپ ڪلپ باد پي يهي سُنينگي. يهه تو بچي جانتی هئ، باپ ڪهتي هئ هر ڪلپ
ڪلپ آڪر بچون ڪو مارگ بناتا هون. مارگ پر چلنا بچون ڪا ڪام هئ. باپ آڪر مارگ بتاتي
هئ، ساڻ ۾ لي جاتي هئ. صرف مارگ نهين بتاتي ليڪن ساڻ ۾ لي پي جاتي هئ. يهه پي
سمجھايا جاتا هئ يهه جو چتر آڏ هئ، پڇاڙي ۾ ڪڇ پي ڪام نهين آئي. باپ نين آڻي پريچيه
دي ديئا هئ. بچي سمجھ جاتي هئ باپ ڪا ورثا بيحد کي بادشاهي هئ. جو ڪله مندرون ۾
جاتي ٿي، مهما گاتي ٿي ان بچون (لڪشمي نارائڻ) کي، بابا تو انهن ڪو پي بچي بچي
ڪهينگي نان، جو انهن کي اونچ بنني کي مهما گاتي ٿي، اب ڦر اونچ بنني ڪا پرشارت
ڪرتي هئ. شو بابا کي ليئي نئين بات نهين. هر تم بچون کي ليئي نئين بات هئ. ڀڏ ڪي
مڏان ۾ تو بچي هئ. سنڪلپ وڪلپ پي انهن تنگ ڪرينگي. يهه کانسي پي انڪي ڪرم ڪا
حساب ڪتاب هئ. انڪو پوڄنا هئ. بابا تو موچ ۾ هئ. ڪرماتيت همڪو بننا هئ. باپ تو هئ هين

سدا ڪر ماتيت اوستا ۾. هر ٽر بچون ڪو مايا ڪي طوفان آد ڪرم پوڳ آئينگي. يهه سمجھنا چاهيئي. باپ تو راسنا بناتي هئ. بچون ڪو سڀ سمجھاتي هئ. اس رت ڪو ڪچ هوتا هئ تو تمڪو فيلنگ آئينگي ڪ دادا ڪو ڪچ هونئا هئ. بابا ڪو ڪچ نهين هوتا، انڪو هوتا هئ. گيان مارگ ۾ آندڙڌا ڪي بات نهين هوتي. باپ سمجھاتي هئ مئن ڪس تن ۾ آنا هون. بهت جنمون ڪي آنت ڪي پنت تن ۾ مئن پرويش ڪرنا هون. دادا پي سمجھاتي هئ جئسي اوڙ بچي هئ، مئن پي هون. دادا پرشارتي هئ. سمپورڻ نهين هئ. ٽر سڀ پرچاپنا برهما ڪي بچي برهمڻ پرشارت ڪرتي هو، وشنو پد پاني. لڪشمي نارائڻ ڪهو، وشنو ڪهو، بات تو ايڪه هين هئ. باپ نين سمجھايا پي هئ آڱي نهين سمجھاتي ٿي. نه برهما وشنو شنڪر ڪو، نه اپني آپ ڪو سمجھاتي ٿي. آڀي تو باپ ڪو، برهما وشنو شنڪر ڪو ديڪني سين ٻڌي ۾ آنا هئ يهه برهما تپسيا ڪرتي هئ. يهه سفيد ڊريس هئ. ڪر ماتيت اوستا پي يهان هوني هئ. ان آڱڊوانس تمڪو ساڪياتڪار هوتا هئ يهه بابا فرشتا بنينگي. ٽر پي جانتی هو هر ڪر ماتيت اوستا ڪو پاڪر فرشتا بنينگي نمبروار. جب ٽر فرشتي بنتي هو تب سمجھاتي هو ڪ اب لڙائي لگينگي. مروان مؤت.... يهه بهت اونچ اوستا هئ. بچون ڪو ڌارڻا ڪرني هئ. يهه پي نشچيه هئ ڪ هر چڪر لگاتي هئ. اوڙ ڪوئي ان باتون ڪو سمجھ نه سڪي. نيان گيان هئ اوڙ ڦر پاون بنني ڪي ليئي باپ ياد سڪاتي هئ، يهه پي سمجھاتي هو باپ سين ورثا ملنا هئ. ڪلپ ڪلپ باپ ڪي بچي بنتي هئ، 84 ڪا چڪر لگايا هئ. ڪوئي ڪو پي ٽر سمجھائو ٽر آتما هو، پر پتا پر ماتما باپ هئ، اب باپ ڪو ياد ڪرو. تو انڪي ٻڌي ۾ آئينگا دئوي پرنس بنا هئ، تو اتنا پرشارت ڪرنا هئ. وڪار آد سڀ چور دينا هئ. باپ سمجھاتي هئ بهن پائي پي نهين، پائي پائي سمجھو اوڙ باپ ڪو ياد ڪرو تو وڪرم وناش هونگي اوڙ ڪوئي تڪليف نهين هئ. پچاڙي ۾ اوڙ ڪوئي باتون ڪي درڪار نهين پرينگي. صرف باپ ڪو ياد ڪرنا هئ، آستڪ بنا هئ. ائسا سروگڻ سمپن بنا هئ. لڪشمي نارائڻ ڪا چتر بڙا آتڪيوريت هئ. صرف باپ ڪو پوڻ جاني سين دئوي گڻ ڌارڻ ڪرنا پي پوڻ جاتي هئ. بچي ايڪانت ۾ بئن وپچار ڪرو بابا ڪو ياد ڪر ڪي همڪو يهه بنا هئ، يهه گڻ ڌارڻ ڪرنا هئ. بات تو بهت چوڻي هئ. بچون ڪو ڪتني محنت ڪرني پرتي هئ. ڪتنا ديھ ايمان آجاتا هئ. باپ ڪهتي هئ ”ديهي ايمان پو“، باپ سين هين ورثا لينا هئ. باپ ڪو ياد ڪرينگي تب تو ڪچڙا نڪلينگا.

بچي جانتی هئ آڀي بابا آيا هونئا هئ. برهما دواران نئين دنيا ڪي استاپنا ڪرتي هئ. ٽر بچي جانتی هو استاپنا هورهي هئ. اتني سهج بات پي ٽر سين ڪسڪ جاتي هئ. ايڪه آلف هئ، بيحد ڪي باپ سين بادشاهي ملتي هئ. باپ ڪو ياد ڪرني سين نئين دنيا ياد آجاتي هئ. ابلائين ڪبجائين پي بهت آچا پد پاءِ سڪتي هئ. صرف اپني ڪو آتما سمجھ باپ ڪو ياد ڪرو. باپ نين تو راسنا بتايا هئ. ڪهتي هئ اپني ڪو آتما نشچيه ڪرو. باپ ڪي پهچان تو ملي. ٻڌي ۾ بئن جاتا هئ اب 84 جنم پوري هوئي، گهر جائينگي ڦر آڪر سورب ۾ پارٽ بجائينگي. يهه پرشن نهين اونتا ڪ ڪهان ياد ڪرون، ڪئسي ڪرون؟ ٻڌي ۾ هئ ڪ باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. باپ ڪهان پي جاتي، ٽر تو انڪي هين بچي هو نان. بيحد ڪي باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. يهان بئني هو تو تمڪو آند آتا هئ. سنمڪ باپ سين ملتي هو. منش مونجھ جاتي هئ. شو بابا ڪي جينتي

ڪٿي هونگي بهه پي سمجھتي نهين ڪ شوراتري ڪيون ڪها جاتا هئ؟ ڪرشن ڪي ليئي سمجھتي هئ نان رات ڪو جيئتي هوتي هئ پرنٽو اس راتري ڪي بات نهين. وه آڏا ڪلپ ڪي رات پوري هوتي هئ ڪر باپ ڪو آنا پرتا هئ نئين دنيا ڪي استاپنا ڪرني، هئ بهت سهج. بچي خد سمجھتي هئ ڪ سهج هئ. دٿوي گڻ ڌارڻ ڪرني هئ. نهين تو سوگڻا پاپ هو جاتا هئ. ميري نندا ڪراني والي اونچ نور نهين پاء سکينگي. باپ ڪي نندا ڪرائينگي تو پد پرشت هو جائينگا. بهت مينا بننا چاهيئي. رف دف بات ڪرنا بهه دٿوي گڻ نهين هئ. سمجھنا چاهيئي بهه آسري اوگڻ هئ. پيار سين سمجھانا هوتا هئ بهه تمھارا دٿوي گڻ نهين هئ. بهه پي بچي جانتی هئ آبي ڪلهيگ پورا هوتا هئ، بهه هئ سنگر يگ. منشون ڪو تو ڪچ پتا نهين هئ. ڪنيڪرڻ ڪي نيند ۾ سوئي پري هئ. سمجھتي هئ 40 هزار ورش پري هئ. هر جيئتي رهينگي، سک پوٽي رهينگي. بهه نهين سمجھتي دن پرت دن اوڙ هين تموپرڏان بنتي هئ. تم بچون نين وناش ڪا ساڪياتڪار پي ڪيئا هئ. آگي چل ڪر برهما ڪا، ڪرشن ڪا پي ساڪياتڪار ڪرتي رهينگي. برهما ڪي پاس جاني سين تم سورب ڪا اٿسا پرنس بنينگي. اس ليئي اڪثر ڪر ڪي برهما اوڙ ڪرشن دونون ڪي ساڪياتڪار هوتي هئ. ڪوئي ڪو وشنو ڪا هوتا هئ. پرنٽو ان سين اتنا سمجھ نهين سکينگي. نارائڻ ڪا هوني سين سمجھ سڪتي هئ. بهان هر جاتي هين هئ ديوتا بنني ڪي ليئي. تو تم آبي سرشتي ڪي آدمي انت ڪا پان پڙهتي هو. پان پڙهايا جاتا هئ ياد ڪي ليئي. پان آتما پڙهتي هئ. ديهه ڪا پان اتر جاتا هئ. آتما هين سڀ ڪچ ڪرتي هئ. آچي اتوا بُري سنسڪار آتما ۾ هين هوتي هئ.

تم ميني ميني بچي پانچ هزار ورش ڪي باد آڪر ملي هو. تم وهي هو، فيچرس پي وهي هئ، پانچ هزار ورش پهلي پي تم هين ٿي. تم پي ڪهتي هو پانچ هزار ورش باد آپ وهي آڪر ملي هو، جو همڪو منش سين ديوتا بنا رهي هو. هر ديوتا ٿي ڪر آس بن پري هئ. ديوتائون ڪي گڻ گاتي آئي، اپني اوگڻ ورنن ڪرتي آئي. اب ڪر ديوتا بننا هئ ڪيونڪ دٿوي دنيا ۾ جانا هئ. تو اب آچي ريت پرشارت ڪر اونچ پد پاڻو. ٿيچر تو سپڪو ڪهينگي نان، پڙهو. آچي مارڪس ۾ پاس هو تو همارا پي نام بالا اوڙ تمھارا پي نام بالا هونگا. اٿسي بهت ڪهتي هئ بابا، آپڪي پاس آني سين ڪچ مڪ سين نڪلتا هين نهين. سڀ پوڻ جاتي هئ. آني سين هين چپ هو جائينگي. بهه دنيا جيئسي ڪ ختم هوني پري هئ. ڪر تم آئينگي نئين دنيا ۾. وه تو بڙي شوپنيڪ نئين دنيا هونگي. ڪوئي شانتي ڌار ۾ وشرام پاتي هئ. ڪوئي ڪو وشرام نهين ملتا هئ. آلرائونڊ پارٽ هئ. پرنٽو تموپرڏان دڪ سين چوٽ جاتي هئ. وهان شانتي، سک سڀ مل جاتا هئ. تو اٿسي آچي ريت پرشارت ڪرنا چاهيئي. اٿسي نهين ڪ جو نصيب ۾ هونگا. نهين، پرشارت ڪرنا چاهيئي. سمجھا جاتا هئ ڪ راڄڌاني استاپن هو رهي هئ. هر شريمت پر اپني ليئي راڄڌاني استاپن ڪر رهي هئ. بابا جو شريمت ديني والا هئ وه خد راجا آد نهين بننا هئ. انڪي شريمت سين هر بنتي هئ. نئين بات هئ نان. ڪپي ڪوئي نين نه تو سني، نه ديڪي. آبي تم بچي سمجھتي هو شريمت پر هر وٽڪن ڪي بادشاهي استاپن ڪرتي هئ. هر نين انگنت وار راڄائي استاپن ڪي هئ. ڪرتي اوڙ گنوا تي هئ. بهه چڪر ڪرتا هين رهتا هئ. پادري لوگ جب چڪر لگائي نڪلتي هئ تو اوڙ ڪوئي ڪو ديڪنا پي پسند نهين ڪرتي هئ. صرف ڪرائيسٽ ڪي هين ياد ۾ رهي هئ.

شانتي ۾ چڪر لڳائي هئا. سمجھ هئا نان. ڪرائيسٽ ڪي ياد ۾ ڪتنا رهڻي هئا. ضرور ڪرائيسٽ ڪا ساڪياتڪار هوندا هونگا. سڀ پادري اٿسي ٿوريئي هوندي هئا. ڪوٽون ۾ ڪوئي، تمهاري ۾ پي نمبروار هئا. ڪوٽون ۾ ڪوئي اٿسي ياد ۾ رهڻي هونگي. ٿراءِ ڪرڪي ديڪو. اوڙ ڪوئي ڪو نهين ديڪو. باپ ڪي ياد ڪرتي سودرشن چڪر ڦراتي رهو. تمڪو آڻاه خوشي هونگي. سرپشتاچاري ديوتائون ڪو ڪها جاتا هئا، منشن ڪو پرشتاچاري ڪها جاتا هئا. اس سميه تو ديوتا ڪوئي هئا نهين. آڏا ڪلپ دن، آڏا ڪلپ رات يهه ڀارت ڪي هين بات هئا. باپ ڪهڻي هئا مئن آڪر سڀڪي سدگتي ڪرنا هون، باقي جو اوڙ ڌرم والي هئا، وهه اپني اپني سميه پر اپني ڌرم ڪي آڪر استاپنا ڪرتي هئا. سڀ آڪر يهه منتر لي جاتي هئا. باپ ڪو ياد ڪرنا هئا. جو ياد ڪرينگي وهه اپني ڌرم ۾ اونچ پد پائينگي.

تم بچون ڪو پرشارت ڪرڪي روحاني ميوزم اٿوا ڪاليج ڪولني چاهيئي. لڪ دو وشو ڪي اٿوا سورب ڪي راجائي سيڪنڊ ۾ ڪئسي مل سڪتي هئا، آڪر سمجھو. باپ ڪو ياد ڪرو تو وٽڪنڊ ڪي بادشاهي ملينگي. اچا!

ميني ميني سڪيلڊي بچون پرت مات - پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

(1) چلتي ڦرتي ايڪ باپ ڪي هين ياد رهي اوڙ ڪچ ديڪني هوندي پي دکائي نه دي، اٿسا اپياس ڪرنا هئا. ايڪانت ۾ اپني جاچ ڪرني هئا ڪ هماري ۾ دٿوي گڻ ڪهان تڪ آئي هئا؟

(2) اٿسا ڪوئي ڪرتويه نهين ڪرنا هئا، جس سين باپ ڪي ننڍا هو، دٿوي گڻ ڌارڻ ڪرني هئا. ٻڌي ۾ رهي ڪ آبي گهر جانا هئا ڦر اپني راجڌاني ۾ آنا هئا.

وردان - شيوائون ۾ هپ پاونا ڪي اٿڊيشن دواران هڪتيشالي قل پراپت ڪرني

والي سڦلتا مورت پو

جو پي شيوا ڪرتي هو اُس سر و آتمائون ڪي سهيوگ ڪي پاونا هو، خوشي ڪي پاونا وا سدپاونا هو تو هر ڪاريه سهج سڦل هونگا. جئسي پهلي زماني ۾ ڪوئي ڪاريه ڪرني جاتي ٿي تو ساري پريوار ڪي آشيرواد ليڪر جاتي ٿي. تو ورتمان شيوائون ۾ يهه اٿڊيشن چاهيئي. ڪوئي پي ڪاريه شروع ڪرني ڪي پهلي سڀي ڪي شپ پاوناين، شپ ڪامنائين لو. سر و ڪي سنتشتا ڪا بل پرو تب هڪتيشالي قل نڪلينگا.

سلوگن - جئسي باپ جي حاضر ڪهڻي هئا وئسي آپ پي شيوا ۾ جي حاضر، جي حضور ڪرو تو پڻ جمع هو جائينگا.